

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. VI. De Testamento & Morte Jesu Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

De Testamento & Morte Jesu Christi.

ARTICULUS VI.

DOlores vehementes non possunt durare diu : quos patiebatur Jesus Christus in Cruce tam vehementes erant, ut intra tres horas ipsius consummaverint vitam. Nihilominus, ô potentia admirabilis ! ô triumphus incomparabilis amoris sui erga homines ! inter actuales dolores ac tormenta, obliviscitur sui, seque totum integrum, & studiosius quàm unquam, magno impendit & devovet operi salutis nostræ.

Septem verba
Jesu Christi
in Cruce.

Prima ipsius cura est, petere à Deo Patre suo veniam pro inimicis suis, exspoliantibus se vitâ : *Pater dimitte illis.* Meminit exin amicorum suorum, & promittit Paradisum, illo adhuc die possidendum bono latroni : *Hodie mecum eris in Paradiso.* Posthæc suorum memor consanguineorum, assignat sanctissimæ Matri suæ, dilectum discipulum suum Joannem ceu Filium & consolatorem : *Mulier, ecce Filius tuus.* Quartò convertit se ad Deum Patrem suum, & amabiliter de sua conquerendo derelictione, resignat se divinæ voluntati, immolari paratus ad ipsius gloriam : *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me.* Porro nos alloquitur, nobisque ardentem, quâ torque-

batnr, exponit sitim, id est, succensum salutis nostræ desiderium, quo trahebatur ad mortem : *Siris.* Dein revolvens animo æterna misericordiæ suæ decreta pro redemptione humana, & eorum, quem fecerat executionem, benedicit Deum Patrem suum pro eo, quòd omnia sua adimpleta sint consilia, & ait : *Consummatum est.* Tandem suam remittit animam in manus divini Patris sui, à quo acceperat illam : *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* Et sic cessavit vivere, & incepit mori, ut non moreretur amplius in omnem æternitatem.

Verùm estne ergò hoc totum, quod fecit, Testamentum ? Audio loquentem ipsum nobis in Scriptura, velut è Cruce sua, jamjam accinctum ad moriendum : *Disposui Testamentum electis meis ; feci testamentum meum, & distribui moriens electis meis omnia bona mea.* Venite omnes electi ipsius, venite omnes, qui agnoscitis Jesum Christum ceu amabilem Patrem vestrum ; venite, tempus est ; ecce jam ipsum in strato mortis mox exspiraturum ; adeste, ut in partem veniatis testamenti ipsius ; postulate ab eo,

Psal. 88.

Omnes Filii
Jesu Christi
debent petere
partem ex te-
stamento ip-
sius.

ab eo, quidquid volueritis; eam bonorum suorum elargietur vobis portionem, quam petieritis. Mi Pater divine, da mihi honores. Sed tales non habeo, mi fili; namque absorptum me cernis summis opprobriorum & ignominiarum procellis. Da mihi ergo divitias. Sed vides, me & ipsis carere, meque mori exspoliatum omnibus. Largire ergo mihi voluptates. Sed obrutum me spectas omni dolorum genere, nullaque fruente voluptate alia, nisi illa, quod me videam rotum immolatum pro gloria Dei Patris mei, & pro salute tua. Sed tandem, quam è testamento tuo mihi conferes portionem, cum fruam honore, quod tuus sum filius?

Quid per testamentum relinquit filiis & amicis suis.

Relinquo per testamentum meum omnibus meis electis, omnibus meis filiis, omnibus meis amicis, quod pretiosissimum mihi est in mundo, meam crucem, meas spinas, meos dolores, meam paupertatem, meas humiliationes, meas persecutiones, & tandem omnes afflictiones meas. Ecce hoc totum, quod donare ipsis possum in hac vita: siquidem Pater relinquere non potest per testamentum, nisi id, quod possidet moriturus. Qui non venerit in partem testamenti mei, non veniet in partem hereditatis meae. Sed quando videris, haud deesse tibi cru-

ces, quas portes; opprobria, quae forbeas; persecutiones, quas toleres; paupertatem, quam sufferas; dolores, quos sentias; & tandem, quando fueris quasi totus crucifixus, totusque afflictionibus obrutus: latere, & esto memor, hanc optimam esse portionem, quam conferam tibi ex testamento meo, esse notam, te ex charioribus meis esse filiis, adeoque magis securum esse te posse, quod optimam habiturus sis partem ex hereditate mea. O quantum solatii magna haec veritas, si bene ponderetur, Personis affert afflictis!

Ecce igitur adorandam hanc victimam, quae consumitur in flammis amoris sui supra pyram Crucis, omnino jam expeditam, ut suum emittat spiritum. Dirigit ipsa ad nos omnes verba haec amore plena: *Dicere dilecto meo, quia amore langueo.* O anima, quam formavi ad imaginem meam, pro qua descendi de caelo in terram, cui praeparavi Paradisum, quam dabo tibi: aspice languentem me in hac Cruce, quodque moriar amore tui. Memineris moriturum me non fuisse, nisi amassem te plus quam propria vita mea.

O Deus amoris! Deus bonitatis! nonne dicamus cum Apосто-
stolo illo: *Eamus & nos, & moriamur cum eo;* & amore illius, sicut is mortuus est amore nostri.

Gggggg 2 Mo-

Ultima verba, quae Jesus Christus ad nos dirigit, moriens,

Cant. 2. v. 5.

Moriendum nobis est cum Jesu Christo. Joau. 11. v. 16

Moriamur mundo, moriamur peccatis nostris, moriamur nobismetipsis. Divina ipsius charitas, quæ urget nos, quando tanto cum splendore nostris objicitur oculis, an tantum non habeat roboris, ut nostra lucretur corda, nobisque efficaciter persuadeat, vivendum nobis amplius non esse, nec mundo, nec nobis ipsis, sed illi soli, qui mortuus est pro nobis? Ita, mi Jesu, moriens amore mei, morior hodie amore tui huic vitio, huic perversæ inclinationi, cui heu nimis diu vixi; morior hinc illi ad pedes tuos, ipsique in æternum renuntio.

Ecce igitur tandem horam tamdiu expectatam, in quam cunctorum sæculorum collimaverunt oculi; ecce momentum hoc, quod omnes creaturas summâ defigit attentione, timore, reverentiâ: ecce momenti & ponderis maximi momentum, in quo Deus moritur immortalis, ut nobis omnibus morte suâ comparet vitam æternam. An non videtis, totum universum fæsusque deque verti, tremere terram, diffindi petras, obscurari solem, totamque naturam induere se luctu? Attendite, expirat, ecce illum reddentem ultimum suo Patri spiritum: *Emisit spiritum.* Factum est, emisit spiritum, sic sacrum nobis affirmat Evangelium. Quò autem emi-

sit illum? in animas, quæ mortuæ sunt spiritui mundi, ut non nisi de suo vivant deinceps spiritu. Qui ^{Jesus Christus} divinum ipsius recipere vult spiritum, aperiatur cor suum Deo ad illum recipiendum. Quis igitur ^{expirans suum in nos mittit spiritum.} amabilem hunc & adorandum in corde suo recepit spiritum? ille, qui deinceps non nisi vivet de spiritu Christi Jesu. Eja nimium felix anima! si divinum hunc recepisti spiritum, fac igitur vivere in te Jesum Christum, postquam mortuus est pro te in Cruce. Conserva studiosè amabilem hunc spiritum, & cura, ut animeris illo, & ipse sit, quo imposterum in cunctis tuis dirigare operibus.

Verùm adorandum ipsius corpus permanet adhuc conclavatum Cruci: expostulat à te sepulchrum; an id concedere non voles ipsi? ne inquiras aliquod procul à te, haudquaquam invenies, quid acceptius sit illi, quam proprium cor tuum, ut regnet in eo, qui mortuus est; nec melius poteris ipsius satisfacere votis, nisi faciendo, ut quiescat in illo, postquam est mortuus. Si igitur clausisti jam cor tuum, ut reciperes in eo divinum ipsius spiritum, resera id denuò, ut pretiosum illius recipias in ipso corpus. Scriptum est: *Et erit sepulchrum ejus gloriosum.* Verum est, quòd illud, in quo illatus est depositus de Cruce, ita mox honora-

moratum fuerit; ut circumseptum fuerit custodibus velut thronus regius: exin innumerabilis mortalium accessit multitudo, ut venerentur illud ab extremis terræ; & Turcarum Imperator inter alios honorum titulos, quibus esse se jactat Regem Regum, gloriatur præcipuè, custodem se esse sepulchri Dei Christianorum.

Omnia hæc nihilominus parva sunt respectu gloriæ & felicitatis, quam recipies, si consignas illi, ceu sepulchrum, cor tuum. Conserva sollicitè pretio-

sum hoc depositum, ubique circumfer illud, numera sacratas ipsius plagas, illarumque unam adora post alteram, unge illud pretiosis unguentis millenorum sanctorum affectuum: cor tuum honorari merebitur ab ipsis Angelis; & ut ipsius memoriam tibi semper reddas præsentem, semperque consolatoriam, insculpere poteris Epitaphium hoc cordi tuo:

*Hic jacet Jesus, hæc die mortis.
Ostendens, quàm sit amor fortis.*

CONSULTATIO XXIX.

De Triumphali Resurrectione Jesu Christi.

Ecce igitur tandem consolamur te, o natio Judaica, eòquod Jesus Nazarenus, in quem tum invidia tuâ, tum implacabili debachabaris odio, jamjam occubuerit, & clausus teneatur modò in sepulchro. Præcipuus quidam Vatum tuorum aspexerat à longè Scribas tuos, Phariseos tuos, tuosque Pontifices sua instituere conciliabula, ad deliberandum de modis & mediis perdendi ipsum, & exterminandi à facie terræ. *Venite, mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium.*

Jerem. II.
v. 19.

Ille homo tam sublimem per miracula sua comparavit sibi ex-
stimationem, per conciones ^{Judæi occide- runt Jesum Christum ex invidia,} suas, per vivendi methodum, ut totus mundus post ipsum abeat, nec faciat verba nisi de ipso; & videtur, nos intuitu ipsius nullius amplius esse æstimationis: exspoliavit nos ipse cunctis honoribus nostris, & illicò nostris nos exuet dignitatibus, nostris muneribus, nostris proventibus, è medio tollendus est, quanticunque stet nobis: occidamus ipsum infami crucis ligno; quando morietur ita, omnes ipsius morien-

Gggggg 3 tur